

„POKROK“ vychádza každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík Uh. Skalica (Szakolca).

Práve (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatne poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Bývalý minister dr. rytír Randa žehná novému ministrovi dr. Pacákovi.

Dnešním obrázkom prinášame veľmi významný a historicky pamätný výjav, ktorý sa pred nedávnom prihodil v kancelarii českého ministra vo Viedni.

5. t. m. o 11. hod. dopol. odovzdával dr. Randa svojmu nástupcovi dr. Pacákovi úradnú funetiu, pričom bol veľmi dojatý a položil obe ruky na hlavu dr. Pacáka, hovoriac:

„Žehnám Vám ako svojmu žiakovi a prajem Vám v novom vašom postavení mnoho zdraru.“

Po slovách týchto objali sa ministri a oba plakali. Na to odobral sa dr. Randa od úradníctva česk. ministerstva a zároveň predstavil nového ministra.

Na konci roku školského.

Diety naše dokončili školský rok, nasedeli sa dosť zhrbatené v školských laviciach, nahltali sa dosýtosťou školského prachu, do hlav sa im natieklo všetkej vedomosti, z ktorej im temer nič v hlave nezostane, bo zabudne človek to, čo mu nenie z krvi. a to ani do krvi neide.

Rodičia sa namozolá, by zo svojich synákov pánov odchovali, platia veľký školský plat, by len synáčka ako pána vydali, s platom mesačným a istou pensiou. Žiadan remeselník, akokoľvek mu dobre ide jeho remeslo, nedá synáčka svojho ku svojmu remeslu vyučiť, ale chce mať z neho pána pisára. A obchodníkovi, ktorý si pri svojom obchode pekný kapitál zaopatril, neleží nič iného v hlave, lež aby zo synov svojich mohol mať pánov, ktorí by jeho groše zase rozhádzali mohli.

Píšeme o vlasteneckom obchode a priemysli, a nik nechce dať syna svojho na remeslo lebo na obchod. My nerozumieme také vyučenie priemyslu ako sa naším úbohým remeselníkom dostáva, ktorí nemajú žiadneho odborného vzdelania, ktorí do susedných vzdelaných, kultúrnych a priemyslových krajín ani nepozreli, a sú nevzdelaní, každému pokroku a novému podniku neprístupní, ale máme pred očima remeselníkov a obchodníkov s odbornými školami, s vysokou vzdelanosťou, podujímajúcim duchom, ktorí všetky moderné vynálezy ku rozvoju svojho priemyslu upotrebiť sú vstave.

Takúto triedu si musíme odchovať my, Slováci, samostatných, vzdelaných priemyselníkov a obchodníkov, ktorí pri svojej vzdelanosti nebojá sa žiadnej práce.

Mám ja tiež synka, ktorý dokončil štvrtú latinskú, čo s ním? Za pána ho nedám, študovať — bo i tak nemám peniaze. Za knaza ho nepošlem, bo by mi ho buď vyhodili alebo by na suchoty zomrel, a krome toho som očul, že vraj maďarské katolícke, od knazov vydané noviny písali, aby Slovákov nebrali za knazov. Dobré by bolo, keď by pán primas ostrihomský určil pre svojich veriacich aj nové kantry čili štvoro suché dni. V kantry sa vraj my, katolíci máme modliť, by nám Boh vzbudil horlivých knazov a apoštolov cirkve, nech nariadi nové kantry, by sme sa modlili, nech Boh nám vzbudí aj dobrých (... fíkov) a potom bude cirkev blažená a kráľovstvo nebeské len samými vyvolenými naplnené.

Kozmyslel som si to a odhodlal som sa, chlapče, pojdeš buď do obchodnej, buď do priemyslovej školy a bude z teba statočný, pracovitý a neodvislý človek.

V.

Rektus.

Krv nám bije do hlavy. Samú nespravodlivosť žneme na miestach tých a od osôb takých, od ktorých sme očakávali uznanie, že za uvedenie kresťanskej pravdy do života statne bojujeme. Dobrý pastier dá život svoj za ovce svoje, a nás . . . pastieri naši sami hádžu vlkom do pažeráku. Česť pastierom statočným, ale nájomníkom pardon ďalej už nedáme. Frajmauerskou klikou importovaní biskupi (niektorí) uvádzajú svoje diecézie na pokraji záhuby, Ivankovičovi v kartách, Bubičovi ešte na špinavých hračkách mrhávali ťažké milióny, veriaci ľud pustne a na tých dobrodejkov nebolo metle dost ostrej, ešte i dnes slobodno si chodia. . . . Divý šovinista

Rayner ide prikladných knazov Jurigu a Jehličku trestami ničť, nevinných bohoslovcov, najstatočnejších chlapíkov kopli zo semenišťa päť, prečo? Preto, lebo sa za otca a matku nehanbili. Bohoslovcom, chovancom semenišťa zakázali, aby sa keď prídu domov na prázdniny, nestykali s farárom, s kaplánom, jestli je on čitateľom „Katolíckych Novín“. Dobrého Hlinku, farára ružomerského biskup Párvy z úradu vyzdvihuje, ľud dráždi, svoju moc nie na tichosť kresťanskú, lež na bodáky žandárov stavia. Hlinku dnes 8 žandárov odvieď. Kam? Nevie. Len desný nárek ľudu dáva tušiť, že tu sa bude diať niečo hrozného.

My už ďalej mlčať nemôžeme. Nespravodlivosť zákonníkov vráť nám pero rovno do ruky, budeme ho namáčať do srdca ľudu a budeme nim písať recepty . . . na zdravie našich pastierov.

Našli sme konečne človeka, ktorému sú dobre známe i záležitosti mnohých arcipastierov. Tento ide vydávať politický mesačník „Rektus“, v ktorom posvieti na blédne cesty týchto samopašníkov. Pôjde s pravdou otvorene na verejnosť. Bude si čitiť ctnosti a bičovať hriechy . . . Senica, Brocké, ktoré ste sa dopisali pod plaštom „nedotknuteľnej“ cirkvej auktority a „bezvratného“ vlastenectva skrývaly, prídete č s vyjavenia vašich neprávností. Prečo Vás nesuspendujú? Prečo Vás do kláštora neposielať? Mali by ste za čo pokánie činiť. Bada Vám jestli Vás a mnohých ešte Vašej hriechnej srsti cirkvej vrchnosť do kláštora neposielať, a za priestupky vaše trestat nebude! Bada fariseom, bada zákonníkom, strach Pilátom a hrôza Herodesom. Po dobroti napracovali sme sa dosť, dnes musíme vziať kocar. Veď v spravodlivom hneve svojom i Kristus kocarom vyhánal tých, ktorí veci a miesta sväté k bezbožným svojim cieľom zneužívali.

Kto je z Boha, nech stane si medzi pracovníkov, nech obetuje za očistu našich cirkvených pomerov, nech sa prihlási za spolupracovníka u vydavateľstva „Pokroku“. Keď boj, nuž boj. Vedie nás čistý úmysel poslážiť pravde, otvorí oči umele zaslepeným, sväťat balvanu nafúkanej, umelej auktority a priviesť k uskutočneniu zásadu: toľko má každý auktority, koľko si jej mravným a pracovným životom svojim zaslúžil.

Katolík.

Dopisy.

— Búr sv. Mikuláš. Naš potravný spolok pri horlivosti správy a obecnstva po dvojročnom účinkovaní musí pomýšľať na nové práce. Musíme sa rozšíriť. Na takú obec jako sú oboje Búre je to málo, čo by bol i raz toľký, bárs len asi tretina obyvateľstva je jeho riadnym navštevoateľom. Naši mnohí ešte nerozumejú heslu: svoj ku svojmu, a bárs tí, — ktorých podporujú — jakoživ necítili s nimi, nevedia sa ešte vžiť do novej doby a spolkovéj myšlienky.

Vďaka ale horlivcom spolkárov! Stavaj musíme predsa! Tovar na kope stisnutý kazi sa. Mnohoráz neni k nemu na pochytre pristupu. Nemôže sa objednať značná zásoba, čo by prišlo lacnejšie. Hotová škoda! Mohol bych povedať, ročíte nám mizne 500 zl. len na tom. Teda len stavba pomôže. Na pochytre krome stodoly iného magazínu u nás nemožno dostať.

Ale kde vziať peniaze na stavbu domu? Obchodný kapitál hýbať neslobodno? Umluveno, ustáleno: stavaj na spoločné trovy. Posľubovali po akcii účastinári. Kto dal zo pár korún do daru, kto sľúbil drevo, tehlu, povoz atď.

I Američanov som požiadal o niekoľko tehel na stavbu, a môžem povedať, že nie bez výsledku. 20 tisíc tehel poslali už, bárs nie v tovare, ale v dollaroch a úfam od našich farníkov v Amerike ešte viac. Viem, že keď bych ta prišiel sám, šlo by to lepšie. Ja som neni ten v Evanjeliume spomínaný lenoch, ktorý hanbil sa žobrať. Ja to znám — došvedčil mne to môj p. princípál: „Dobrý by bol z Vás žobrák.“ Svedkovia čítí sú mi i naši farníci viedeňskí. Kedy ich len navštívim už si pošukávajú: A načo sbierajú zase? Ja s

odpoveďou rezostávam dlžen. Sbíral som medzi nimi na pamätník svätého jubil. leta. Keď sa zakladal potravný spolok: 2000 korún účastin mi poskladali. A teraz? Len jednu účastilu bez urokov som pýtal od každého a po desiatich ni ich dávali. A ma k tomu i poštastovali, teda radi ma videli. Na česť a slávu Boziu na spolkovú vec, pre chudobu neni hanba žobrať, to naši búranski viedňari vedia dobre, že nie pre seba, ale pre všeobecný záujem podujal som kveštu v štyrdňovom dáždi, a preto korunovaná bola moja cesta bohatým, nečakaným výsledkom. Sú to tí naši viedeňskí Bírania dobré duše! Boh ich živ! Oni dobroťská lopotia dňom i nocou. Zeleniny, aby sa čerstvé dodávali za rána, kupujú od zahradníkov o pol noci a zavčas rána. Po dva rázy učeťailo sa mi stať o 11. v noci abych bol svedkom nákupu zelenín. To je vám motanica, lietanie, behanie. Pri svetle lampáša kupuje, predáva sa tovar, a ráno jakoby nič sa nebolo stalo, veselo už predáva sa paniam a kucharkám a to ide deň jak deň tak. Iba čo odpoľudnia si trochu odpočinú. A tu v tom tuhom spánku ich vytrhuje opäť búranský kaplán! A keď by aspoň doniesol volačo, ale on by len bral, bral peniaze a nie málo! Niekoľko 50 zl. menej ani nechcel prijíť. Či nie je pravda, pane Bobek? Nasľubovali ste sa už dosť tých účastin. Šiel som k vám ako na isté. A česť Vám!

Je pravda, že Bírania majú tie najťažšie zamestnanie. Kde nik nemá gurážu, tam ide náš človek. V amerických baniach búrania sú hľadani. Keď ľudia pre štrajky vracajú sa domov, Bírany vždy dostane zamestnanie. Vo Viedni je to isté. Na nočné obchod zeleninársky Nemeč, Msďar neni. Na te je len Slovák a Bírany nad vrch! Ten je húževnatý sťa žulová skala vysokých Tatier: odolje bezosniu, ťažkým nošiam, namáhavej práci. Ale zas im to Pán Boh požehná, lebo si zašporujú ten groš! No Pán Boh vám zaplať a vynahrať tú vašu horlivosť! Mal som dobrých sprievodčích hodného Štefana Macka a strýka Lukáša Drápala. Namokli, nabehali sme sa do vôle; len keď to nebolo nadarmo! Značnejšie summy poskytl na stavbu pp. Juraj Blahota Břízkovci v Klosterauburgu; potom p. Štefan Vacula, ktorý mi poskytnul počas ten byt a stravu; ďalej Adam Mikulka, Florian Jančovič, Jozef Kasay, Franc Sinkovič, Pavel Černý, Jozef Bobek, Lukáč Drápal a iní. všetci dľa možnosti. Bude to zaiste obodrujúce účinkovať i na účastinárov doma, aby jedon každý svoju účastinu skôr položil, sľúbené drevo dodal, tehelný materiál doviezol, aby sme mali všetko pohotove, kadenáhle líšenie na stavbu prídje. Veď 15—16 tisíc korún poháňať nie je ľahko. Vďaka, 6 tisíc korún by už bolo. Domáci majú dať oštatok. I sám spolok niečo unese a tak spoločnými silami postavíme si príbytek spolkový na poschodie, že on bude okrasou našich obcí a stoletia bude hlásať pamiatku darcov štedrých. Veď nezapomenem ich napísať do pamätnej spolkovéj knihy, aby i potomstvo vedelo sa oduševňovať na príklade otcov za vec dobrú, šľachetnú, kresťanskú.

Pán Boh nám pomáhaj.

Karol Nečasák.

— Z Brockého. Je to len u nás život a veselost, dňa 23. júna bola u nás v lesiku panská zábava. My proti zábave nemáme nič a s úplnou účtivosťou sa chováme oproti našim hostom, ktorí sa prijdú ku nám zabaviť. To už ale pohoršuje nás, keď pri takejto zábave začne skákať ako kamzík náš velebný pán farár Alojz Hofman. Knazskému ráchu nezodpovedá verejnú tančenie kat. knaza. To mal náš pán farár ist radšej za tancmajstra. Keďby svoje farárske povinnosti zastával s takovou horlivosťou s akou pri zábavách verejných tančuje, zaiste on by bol najhorlivejším knazom na celom okolí. Bada tomu, skrze koho pohoršenie pochádza, a to verejnú krepčenie nás pohoršilo.

Jakubík.

— Holíč. Veľactný Pane Redaktore! Jaj! Jaj! Škoda preškoda, že neni tu teraz po ruke toho čitateľom „Pokroku“ už dobre — bárs

nie pochválne — známeho drotara. Ale bedákaním si zhola nič nespomôžeme. A preto buďte tak láskavý pane redaktore, obratom pošty nám poslať dobre mocné skalické dróty, lebo náš p. veľkomožný notár sa pukne od jedu. Musíme ho zadrotovať.

Neronili by sme síce slzy nad ním, ale ako sa to na dobrých kresťanov svedčí, zlé ani tomu najzúrivejšiemu nepriateľovi našemu neprajeme. Preto chytré sem s tými drótami!

A prečo sa tak duje a hnevá? Či nevie, že hnev škodí kráse! A čo je hlavné, nevie on, čo prislovie hovorí, že: kto sa hnevá, obyčajne nemá pravdu? A on sa nesmierne hnevá.

Láskavým čitateľom „Pokroku“ doista nevyšiel ešte z pamäti dopis z Holiča, uverejnený v 24-tom čísle. Tento dopis vyvolal nevídané rozrušenie a úžasný záchvat. Niektorí sa dívali ako zmeravení jeden na druhého. Iní zase hlavami krútili a z úst sa im vydrelo: „No, to je už predsa škandál!“ Že sa v Holiči už vseličo prihodilo, to vieme, ale že sa i takéto veci môžu diať, — to by sme si ani vo sne neboli mysleli. Najviac sa ale pozastavili ľudia nad týmito vetami „Pokroku“: „Taktiež sa kvitencie predložili na také obnosy, o ktorých Lóbi dokázal, že skutočne vyplatené neboli; ba čo viac i taká kvitencia bola pripojená. Dľa ktorej sa vydalo 40 kor. za prskanie hradskej cesty 21. decembra, v ktorom čase také blato bolo na ceste, že sa v ňom zatopiť mohol bársko.“ Všetci jestli by tomu tak bolo, to by bolo opravdivé kminstvo. A nad poslednou vetou: „To ale zhola nič neosozí tomu drotarovi; svojmu osudu nevyhne, predsa ho len pošleme do — Veľkých Boššan!“ Veľmi to víťalo ľuďom v hlave, že čo znamenajú tie Veľké Boššany? Snáď boššaku bo rovičku? Alebo toľko, že tak majú ženy mnoho popukanych džbánov a hrncov, že potrebovaly by ešte jedného drotara? . . .

Ja som neni na to zvedavý. Zvedavosť ma nikdy netrápila.

To jedno je pravda, že článok špinavé veci pretriasa. Keď by som sa ja cítil byť obrazným skrz neaký takýto článok v bársktorých novinách uverejnený — ešte ten deň by som tým novinám tlačovú pravotu zavesil na krk. Dokázal by som svoju nevinnosť.

Pán veľkomožný notár jestli sa cíti byť obrazným, jestli je presvedčený o tom, že dopisovateľ lže, má veľmi ľahkú cestu: nech pozdvihne proti novinám tlačovú pravotu, nech dokáže svoju pravdu. Takýmto spôsobom dve muchy môže naráz zabíť; môže dokázať svoju nevinnosť, že je čistý, jak dnes zrodené nemluvniatko a po druhú dozvie sa i o tom, že kto ten článok písal.

Nech ale nikoho nepodozrieva nech v zaslepanej zúrivosti naschval nikomu nohu nepodplieti (jako to mne urobil v kolkárne ku kassínu patriacej, 20 tohoto mesiaca, takže keby to nebol spozoroval, bol by som na zem padol). Takúto smelosť má bársktorý ožralý paholok. Nech nikoho nechce do . . . kopnúť (jako to mne povedal, keď som sa mu do očí pozrel, sa to podplietanie nôh). Nech na mňa nepoluje! S tým nedokáže svoju nevinnosť! Ja sa jeho veľkého brucha nezľaknem. Ani zaplašit a terorizovať sa nedám. A že je tomu tak, zadal som žalobu pred súd, za obrazenie na cti.

Dr. H. Herold.

Holič VI. 26 1906.

Pre dom a jeho blaho.

1. Naším mamičkám.

Naše zlaté mamičky doista budú radi vidieť, keď im poradím, ako to najlepšie docieľa, svojim tatičkám sa zavďačiť. Som tiež tatičkám a preto hovorím zo skúsenosti.

Viem, že je málo takových žien, ktoré by sa nechcely svojim mužom v každom chlade zaľubiť. Ktorá na to nedbá, tá tiež nedbá o šťastie svojej rodiny a o pokoj v domácnosti. A to môže docieľiť touto cestou:

Žena je anjelom v dome, keď je nešná a útlocitná; žena surová a nečistá, je najväčším trápením. Muž unavený, upotený, ustaraný, vráti sa k večeru z práce domov; dobrá žena privíta ho s úsmevom, vyptáva sa na jeho starosti, radí, zaopatruje, čoho mu treba; keď toho uzná za potrebu, očakáva ho s dajakým prijemnejším zákuskom; dobrá gazdina má vždycky pre tatička dačo chutného na zub.

Keď muž do práce, na cestu alebo do povinností sa vypravuje, prichystá všetko potrebné, zaopatrí ho so všetkým, čo má rád a čo mu treba, rozlúči sa s ním nežno, akoby odchádzalo to najväčšie dobro z domu. Žena zlá sa mračí, hundre, ustavične sa hnevá, pafuluje, ba aj nadáva a s láskou ani krížom slámy nepreloží.

Dobrá žena udržuje aj v tom najchudobnejšom dome, príkladnú čistotu a poriadok, aby muž a synov k domu vábila, túžila a do krčiem nevyháňala. Každú sobotu umyje a narádie, dlážku, okná a všetko sviatočne prichystá; nedbalá a nečistá žena ale ide na klebety. Poriadna žena má na všetko času dost, neporiadna ale hovorí, že nestačí na také daromnice a preto mužovia sa radi vytratia z domu, aby nevideli tú daromnosť.

Buďte teda mamičky domácimi anjelmi a nie hundravými babiznami. Jako je to pekné, keď muž v rozhovore spomína ženu a nie babu, ohreblo, rešeto a podobné titule. V dome, kde riadi dobrá žena, panuje svornosť a láska; kde ale šafári zlá, tam je hnev, zlosť a neporiadok, každodenným hosťom. —

2. Naším tatičkám.

Každý muž má si byť povedomý, že je stĺpom domácnosti. Rodina nielen že potrebuje jeho prácu a zárobok, ale aj jeho lásku. Nepovažuj žiadon muž svoju ženu za slúžku, ale za veruú družku života svojho, ktorá sa odhodlala celý svoj život s ním stráviť. Muž a žena nemajú medzi sebou žiadne tajomstvo mať, bo zvestovaná radosť, — sú dve radosti; zvestovaná boľasť, — je len pol boľasti.

Často vidáme, že muž pred svojou ženou veľmi mnoho tají a ukrýva, a často to, čo sa dotýka gazdovstva, peňazi a dlžôb. Blázon taký myslí, že jeho žena nič nevie; dozvie sa to ona aj inšiou cestou a je-li mierna, žerie a trápi ju to; je-li popullivá, povstávajú domáce rónnice, zvady a kriky. Na každý pád zatemňuje sa domáce šťastie. Vzjomná dôvera a vzjomné útočenie, ktoré nachodí muž u ženy a žena u muža potešuje a oblažuje, hoc by starosti a trápenia boli čo najväčšími. Ale keď pri starostách máme v srdci chlad a nedôveru, sme ľudia nešťastní.

Keď sa otec rodiny oddáva karbanu a pitiu, mal by si vždycky než započne, spomenúť, že svojou biednou náruživosťou ohrcňuje svoje zdravie a ženino šťastie.

On ju volal, aby ho nasledovala a keď tak urobila a svoj život s jeho životom spojila, uteká od nej a vrhá sa do náručia zlých náruživosti. Zďaluje sa od detí a prečasto uvaluje biedu, hlad a žiaľ svojej rodine. A keď svoj majetok, svoje zdravie, do záhuby priviedol, tu nezriedka tie nevinné bytnosti stávajú sa siročkami a trpia biedu cez celý ich život a to len — otcovou vinnou.

Dobre sa hovorí, že v rukách každého je jeho šťastie, ale šťastie dietok je len v rukách rodičov! —

Od srdca hovorím: kiež by som i k srdcu hovoril! —

S. F.

Drobné zprávy.

— Kňazské prvotiny. Dňa 1. júla v nedeľu o 10. hodine bude mať v skalickom chráme kňazské prvotiny Ján Herváth, novovysvätený kňaz. Zo srdca mu prajeme, by ostal verným priateľom a vodcom ľudu slovenského, ktorého hrozba neskloní a dar nesvedie.

— Požiar v Petrohrade. Včera predpoľudním vypukol v jednej petrohradskej píše oheň, ktorý sa veľmi rýchle širil. Zhorely dielne, jedna časť skladu na drevo a šesť budov. Škoda činí asi 600.000 rublov.

— Pretrhly sa oblaky. V posledných dňoch v Slavonsku byly často búrky. Na viac miestach pretrhly sa oblaky, čo zapríčinilo veľa škody. Následkom prívalu vody na Guttman-skej vicinálke, ktorú teraz stavajú od Belisne po Vocini, sossuly sa už hotové násypy a po-trvá to za mesiace, kým ich znova vystavia.

— Hromobitie. Minulé dni do väže kos-tola v obci Kovare (st. nitrianska) udrél a väžu zapálil. Obyvateľom podarilo sa oheň udusiť. Zákrstie plné bolo sirkovým zápachom dymom. Veriaci vidiac, že horí väža, s plačom vynášali kostolné náčinie.

Pozvánka.

Katolícky Kruh v Skalici usporiada v nedeľu dňa 1. júla v miestnosťach Kat. Kruhu

Veľký ľudový koncert

letnú tanečnú zábavu.

Program:

Štvorspevy, sólové výstupy, trenčianske spevy, so sprievodom gbelského gajdoša. Po koncerte divadelná hra o jednom jednari **Starý zaľúbenec**. Po divadle tanečná zá-bava.

Ku koncertu i zábave tejto prístup majú len členovia a zvlášť povolani. Každý čestný hosť nám vitaný bude.

Lístok na sedenie stojí 1 korunu, na stá-tie 60 hal. Lístky platia i na zábavu a sú k dostaniu u domovníka Kat. domu.

Začiatok o 8. hodine večer.

Výbor Kat. Kruhu.

Oznamy

Upozornenie. Utení pp. gazdovia, ktorí ešte sa hlásia v potravnom spolku v Skalici. Decimálky, váhy sú tam tiež k dostaniu.

Dom na predaj na predmestiu pod č. 342 a 343 novovystavený pod škridlicou. Kto bude chceť celé alebo polovic stavenia môže si odkúpiť. Oboje bývania na ulic.

Maria Bránecky,
na predmestiu č. 342

Príjem jedného kovárskeho pomocníka slováka. Nastúpiť môže hneď. Plat dľa dohovoru.
Martin Makovsky
kovársky majster
Presburg Blumenthalgase 3.

Mám na predaj alebo k prenaju utiu dom na predmestiu č. 346 s celým placom alebo len dom, ktorý je novo vystavený. Hlásit sa možno u
Michala Tomika v Skalici.
Zabi ulica číslo 10.

Cteným obciam a výborom do pozornosti!

Mám na predaj bika. Srst má červenú s bielym čelom. Vzdor tomu, že teprv 5. júla bude mať dva roky: je veľmi silný; k upotrebeniu súcim ho držiaci komis ho prijala a certifikátom vystavila. Cena dľa dohovoru.

FRANKO ŽÁK,
hostinský
v Lakšár-Novej-Vsi (pri Šaštine).

Telegram.

Sukne polovlnené po 65-70 kr. a vyše. Sukne grisetové vyšívane po 1 zl 20 kr. a vyše. Sukne satenové tisknuté tlačene modní po 93 kr. a vyše. Sukne kanafasové módne po 1 zl. 10 kr. vyše. Sukne altasové módne po 1 zl. 5 kr. vyše. Sukne glotové, prádlo biele i delnicke, zástery všetkých druhov, ubrusy, soupravy, plátua, atď. atď. všetko v rozličných farbách a modních vzorkoch vyrába a dobierkou ľavne zasiela:

Tkáčsky záv. **A. Jelinka** v Lisku.
pp. Jimramov. Morava.
v zorky zdarma a franco.
Bratia kresťané! Podporujte malo priemysel! a len čistou ručnou prácu:

Sviece kostolné

všetkých druhov

voskové a polovoskové sviečky

stolné stearinové a parafinové, hladké a krútené biele lebo barevné, ďalej

mydla

ku praniu a voňavé (toilettné), všetky

v najlepšej jakosti dodáva najľavnejšie

Prvá Královohradecká cis. a kral. dvornia tovareň na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Plnáček,
Hradec Králové, Kral. České.
Založeno roku 1816.

Pre dôstojné farné úrady zvláštné ľavné ceny!

Solná česká kresťanská firma.

Moderné zařízené továrny firmy
První moravská rolnická továrna akciová
na soustředěná hnojiva a lučebniny
v Přerově.

doporučují co nejlépe
Superfosfát z kostné moučky
a Superfosfát nerostný
Za cen, konkurenční a za podmínek nejpříznivějších

Smíšená hnojiva k řepě, ječmenu, chmeli, atd. Kostní moučku rozloženou, káinít, draselnatou sůl jakož i ostrvní druhy hnojiv lze koupiti za ceny najnižší.

Žádáme veškeré zemědělece, aby ve vlastním zájmu požádali nás o nabídku, kterouž ochotně a co nejrychleji vyřídíme.

Moravské lázně

LUHAČOVICE

dočlilí roku 1905. návštěvy

3334 osob

hostí lázeňských!

Nádherná lesní příroda.

Lázně minerální, bohaté na přirozenou kyselinu uhličitou, ústav vodoléčebný, inhalatorium, plovárna a lázně sluneční. — Levné ceny.

Osm lékařů, sedm restaurací.

Stanice v místě, též pošta a telegraf.

Prospekty zdarma.

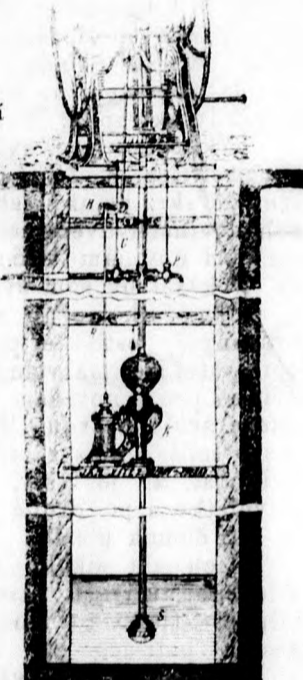
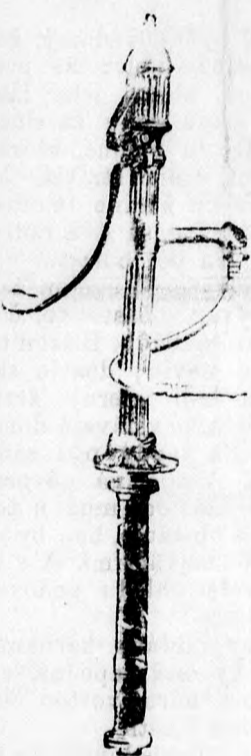
Správa lázní v Luhačovicích.

Továrň na vodovody a pumpy
Jan Vítěz v Přerově (Morava)
zariaduje s pinouž zárukou najlepšie

pumpy

pre mestá, obce, veľkostatky, villy gazdovstva, tehelne, továrne, zahradny, mliekárne atd.

Geniíky a rady zdarma.

Spolehlivý zástupci a cestující sa příjmu.

Každá sporivá gazdina
používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM == SO SOKOLOM

Docielí tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej kávy

TOVARNE

v Kolíne a Prostejove, Morava
Hlavný zástupca horného uhorska je Jozef Pařízek v Uh. Skalici.